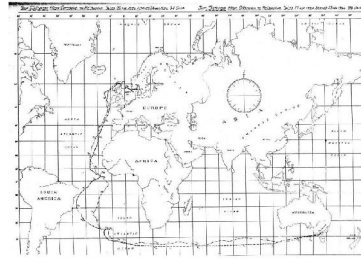

En kappsegling

En kappsegling till Australien

Det hände väl någon gång att Svithiod på sina Australienresor hade medtävlare, som det alltid händer, där seglare färdas på allfarvägarne. En regelrätt kappsegling minns man från 1920-talet, däri Svithiod var medagerande. Den ägde rum under mindre sensationella former än på de engelska Kinafararnes tid men var icke desto mindre intressant.

"Matchen" ägde rum på hösten 1920 mellan Svithiod och Transatlantics förnäma skolskepp G. D. Kennedy. Det senare far tyget, som nu under namnet af Chapman ligger som logementsfartyg för flottan på Stockholms ström, var då en elegant uppenbarelse med snö vitt skrov och i fråga om elevutbildningen det bäst organiserade skolskepps företag vi dittills haft.

G. D. Kennedy var en fullriggare om 1,493 bruttoton, byggd 1888 i Whitehaven. Den hette under engelsk flagg Dunboyne.

Båda fartygen hade i skandinaviska hamnar intagit trälast på Australien för Transatlantics räkning.

Det blev på sätt och vis en handicaptävling, ty Svithiod startade redan den 17 augusti 1920 från Nösted sågverk vid Drammen under bogsering av Transatlantics bogserångare Mjörn. Den 20 augusti släpptes bogserbåten utanför Oxö fyr på norska kusten, och följande dag på middagen stävade fartyget västvärt mitt i Nordsjön för en nordostlig bris i klar luft och hög nordvästlig dyning.

Samma dag, den 21 augusti, lämnade G. D. Kennedy bojarne i Göteborgs hamn och bogserades av ångarne Runn och Glan ut till Rivöfjorden.

Följande dag på middagen passerades Vinga och den 24 augusti släpptes bogserbåten och alla segel tillsattes utom röljlarne.

Kennedy tog nord om Shetland, medan Svithiod seglade söder om ögruppen. Efter att dittills ha haft olika vindar fingo båda den 1 september frisk VSV-lig bris. Kennedy låg då väster om Skottland under det att Svithiod hunnit på höjden av Irland.

Under färden söderut hade Kennedy sedan övervägande nordostliga och nordliga vindar av varierande styrka men mestadels rätt friska. Den 28 september under afrikanska kusten blev det ett ur sportsynpunkt illojalt inslag i konkurrensen. Kennedys Trädlösa kom i förbindelse med Transatlanticångaren Indianic, och notväxlingen per radio resulterade i att ångaren tog seglaren på släp. Hjälpens var säkerligen välkommen, ty det blev busväder med regnbyar, blix och åska, och därtill kom snart sydlig vind. Tack vare bogseringen, som pågick till den 2 oktober, kom Kennedy ett gott stycke ostvärt under afrikanska kusten och fick sedan betydligt östligare position än konkurrenten.

Svithiod hade under september ostliga vindar av i allmänhet rätt obe-tydlig styrka tills den mot slutet av månaden mötte de sydliga vindarne. Fartyget hade ingen ångbåt till hands utan fick göra en lov västerut ända till brasilianska kusten. Medan Kennedys västligaste position i Sydatlanten den 11 oktober var lat. S. 24° 19,5', long. V. 25° 5,4', var Svithiods samma dag lat. S. 21° 18,5', long. V. 36° 26'.

Den 19 och 20 oktober voro fartygen varandra så nära att de skuro var-andras kurser. Positionen var förstnämnda dag för Kennedy lat. S. 34° 51,7', long. V. 15° 25,5', och för Svithiod lat. S. 34° 23', long. V. 17° 21'. Det blåste då en styv SSV. med mulen luft, grov sjö och häftiga överspolningar. Några dagar senare lågo fartygen i nästan rät kurs efter varandra, varvid Kennedy fått ett litet försprång. Sedan seglade de ostvärt så gott som jämsides, fastän på behörigt avstånd, så att de inte fingo kännning av varandra, till omkring den 10 november, då Svithiod, som hållit rakare kurs, kommit något före. Seglatsen gynnades då av västliga vindar.

I Indiska oceanen låg den 6 november Kennedy på lat. S. 44° 39', long. O. 59° 49' och Svithiod på lat. S. 45° 38', long. O. 58° 46,5'. Där bjöds nu på snö, hagel, hög västlig sjö och dyning.

Efter den 17 november gingo kurserna tämligen i varandra och den 23 november tog

Svithiod lots och ankrade på kvällen 10 sjömil från Melbourne på grund av motvind och emedan ingen bogserbåt kunde erhållas.

Den 24 november fortsattes seglingen och kl. 12,50 på middagen kunde far-tyget med hjälp av bogserbåt ankra utanför Williamstown.

Samma dag på förmiddagen tog Kennedy lots utanför Port Philip och ankrade på Hobsons bay utanför Williamstown kl. 3,55 e.m. Det var således endast tre timmar som skilde fartygen åt när de fällde ankaret i bot ten i destinationshamnen. Onekligen en jämn prestation alla utvikningar som gjorts resan och utan at de båda fartygen hela den långa vägen haft känning av varandra.

Kennedy vann visserligen med 94 dagars seglats mot Svithiods 98, men någon respit skall väl den förstnämnda ge för bogsering i Sydatlanten, så att man kan gott säga att de voro jämgoda.

Den vidfogade kartskissen över seglingen är ett minne från den tid, då ännu de vita seglen strödde ett stänk av sjömanspoesi över haven.